రాంపండూ - ఐస్‌దిండూ

"ఊటీ ప్రయాణానికి ఏర్పాట్లన్నీ సిద్ధంగా ఉన్నాయి సర్"

ఈ విషయాన్ని అచలపతి చెప్పడం అప్పటికే మూడోసారి. కానీ అనంత్ బదులు చెప్పలేదు. రాంపండు మీద ఎలా కక్ష తీర్చుకోవాలన్నదే అతని తక్షణ కర్తవ్యం అయి కూచుంది.

"రాంపండు ఇంకా దొరకలేదా? ఆఫీసులో ఏమంటున్నారు?"

"రాత్రి సుమనోహరిగారిని డిన్నర్‌కు తీసుకుని వెళ్లడం వలన ఆఫీసుకు లేటుగా వస్తానని చెప్పారటండి".

"హు" అని బుసకొట్టాడు అనంత్. 'డిన్నర్లు వాడికి, మైదా స్నానాలు తనకు... రానీ చెప్తాను' అనుకున్నాడు పదిహేనోసారి.

రాగానే చెప్పాడు కూడా, 'చూడు రాంపండూ, నీ పద్ధతి బాగాలేదు. నీ కోసం, నీ ఇన్‌ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్స్ పోగొట్టడం కోసం కష్టపడి నేను ప్లాను వేస్తే చెడగొడతావా? మీ రామబ్రహ్మం మేష్టారుని నీ ప్రైవేటు డోర్‌లోంచి ఎందుకు రానిచ్చావురా?"

కానీ రాంపండు ఇదంతా పూర్తిగా వినలేదు. అనంత్‌ను చూడగానే పకపక నవ్వు. 'మా ఆఫీసు బాయ్‌ని హడల గొట్టేసేవుట! నువ్వూ నీ మైదానూ! వాడు ఆఫీసులో అందరికీ చెప్పి ఒకటే నవ్వించడం. మా సబెడిటరు గారు మరీ హుషారు. 'మీ ఫ్రెండు ప్రహసనం మన 'ఇల్సా'లో వేద్దామండి' అంటూ ఒకటే గోల".

అనంత్ ఉడుక్కున్నాడు. "అదంతా పక్కన బెట్టు. అసలు మీ రామ...".

"....అయన్ని నేను రానిచ్చేదేముందిరా? ఆయన ఇష్టం వచ్చిన రూట్లో వస్తాడు, పోతాడు. ఆయన నెత్తిమీద పడాలని పెట్టిన మూడు కిలోల మైదా నీ నెత్తిమీదే పడిందటగా, అచలపతి చెప్పాడులే" అన్నాడు రాంపండు.

".... ఇదంతా నీ కోసం చేశానన్న విషయమైనా నీ నవ్వును ఆపలేదా?" కసిగా అడిగాడు అనంత్.

రాంపండుకి అదేమి ఎక్కినట్లు లేదు. "ఒరేయ్ ఇవాళ సుమనోహరి ఇదంతా చెప్తే ఎంతలా నవ్విందో తెలుసా? దీనిమీద ఓ గేయం రాస్తానంది. ప్రస్తుతం సోంపల్లి వెళ్తోంది. వీలైతే నాటకం రాసి, అక్కడ ప్రదర్శిస్తుందంట. నువ్వు ఒప్పుకుంటే హీరో వేషం నీదేనట.."

అనంత్ ఇంకా ఎగురుతూనే ఉన్నాడు "మీ సుమనోహరికి పని లేదా? అక్కడికెందుకు వెళ్లడం? అది మా ఫ్యామిలీ ఫ్రెండ్స్ ఇల్లు".

రాంపండు నవ్వు ఇగిరిపోయింది. "ఒరేయ్, కొంపదీసి ఈ అమ్మాయితో కూడా వరస కలిపేస్తావా? నేను ఎవర్ని లవ్ చేసినా వాళ్లు నీకు కావలసిన వాళ్లు అయి కూచుంటున్నారు. దీనికీ అడ్డుతగిలితే మాత్రం నేనూరుకోను చెప్తున్నా. ఈ శనాదివారాల్లో నేను తనతో అక్కడికి వెళుతున్నా. వెంటరాకు".

అరేబియన్ నైట్స్‌లో రాకుమారుడి వంటి వాడు అనంత్. ' ఈ గదిలో వున్న 778తలుపుల్లో మాత్రం ఏది తెరిచినా మానినా 436వది మాత్రం తెరవకు' అంటే ముందు అదే తెరిచి చూసేరకం. రాంపండు ప్రేమ సఫలం కావడానికి తను ఇంత చేస్తే తన త్యాగాన్ని గుర్తించక పోగా లవర్‌తో కలిసి తన మీద జోకులేస్తాడా?' అని కోపం వచ్చి సోంపల్లికి వెళ్లితీరదామని అనుకున్నాడు. కానీ అతని సహజమైన బద్ధకం, ఊటీ ప్రయాణానికి అచలపతి చూపే ఉబలాటం అతన్ని జోకొట్టాయి. అదైనా మాంకాళి అత్తయ్యనుండి ఫోన్ వచ్చేవరకే.

ఆరోజు సాయంత్రం "మీ మాంకాళి అత్తయ్యగారి నుండి ఫోన్ సర్" అంటూ అచలపతి రిసీవరు అందివ్వగానే అనంత్ కాస్త వణికాడు. 'మళ్లీ ఏం ముప్పు వచ్చి పడిందిరా' అనుకుంటూ.

'హల్లో, హల్లో, హల్లో ... నేను అనంత్‌ని, హల్లో"

"నువ్వేమైనా చిలకవా ఏమిట్రా. హల్లో హల్లో అంటూ వల్లె వేయడానికి! చిలకయినా బాగుండి పోను. జోస్యం కార్డులు కరక్టుగా తీసేలా ప్రాక్టీస్ చేసేవాడివి. ఇప్పుడదీ లేదు." మాంకాళి అత్తయ్య గొంతుచించుకుంటోంది.

"ఇది చెప్పడానికేనా ఫోన్ చేశావ్?" అనంత్ అడిగీ, అడగనట్లు అడిగాడు.

"ఏమిటో గొణుక్కుంటున్నావ్. అసలే ముసలిదాన్ని. సరిగ్గా చెప్పి చావు."

"అదేదో నువ్వే చేయి" అని మనసులో అనుకుని "ఊ" అన్నాడు అనంత్.

"ఇంకా ఏదీ చెప్పకుండానే ఊకొడతావేం? సరిగ్గా వినటం లేదా? నువ్వు ఈ శనాదివారాల్లో సోంపల్లి వెళ్లు".

"సోంపల్లా?"

"అలా అరుస్తావేం? నా చెవులు బద్దలయిపోతాయి. సోంపల్లి మర్చిపోయావా? వర్ధనమ్మగారి ఊరు. నాకు బెస్ట్ ఫ్రెండ్. నిన్ను చూడాలని ఉంది పంపమంది. వెళ్లు. వెళ్లి నా పేరు నిలబెట్టేలా నడుచుకో".

"అబ్బే ఇప్పుడెందుకు వెళ్లడం? ఆవిడ నన్నేం చూస్తుంది?" నాన్చాడు అనంత్.

"వెధవ కబుర్లు చెప్పకు. నేనడిగితే సరేనంది"

అనంత్ ఇంకా కన్ఫ్యూజ్ అయిపోయాడు. "నువ్వెందుకు అడగడం?"

మాంకాళి అత్తయ్య నుదురు కొట్టుకున్న శబ్దం ఫోన్‌లో కూడా స్పష్టంగా వినబడింది. "…. ఎందుకంటే బండా పాండురంగం గారు అక్కడికి వస్తున్నారు కాబట్టి! రామారంలో వారింటికి వెళ్లినప్పుడు నువ్వు వేసిన వెర్రి వేషాలు చూసి నీకు మతి స్థిమితం లేదనుకుంటున్నాడాయన. వాళ్ల అబ్బాయిని నువ్వు బ్రిడ్జి మీద నుండి తోసేశావట. వాళ్ల అమ్మాయి సరదాగా ఉండబోతే విదిలించుకుని వచ్చేసావట. నీకు బుర్ర ఏ మాత్రం సరిగ్గా ఉన్న షాలినిలాటిదాన్ని వదిలి పెట్టేవాడివి కాదని ఆయన వాదన".

"ఆ శాండోషాలినంటే వాళ్ల నాన్నకు ముద్దేమో గానీ…"

"అనవసరంగా వాగక. నువ్వు సోంపల్లి వెళుతున్నావ్. ఆయన్ని ఇంప్రెస్ చేయబోతున్నావ్. నా పరువు కాపాడబోతున్నావ్. అంతే" అంటూ మారు మాట్లాడడానికి అవకాశం ఇవ్వకుండా ఫోన్ పెట్టేసింది అత్తయ్య.

కాసేపు అనంత్ కళ్ల ముందు ఓ త్రాసు వేళ్లాడింది.

'ఊటీ, ఊటీ' అని కలవరిస్తున్న అచలపతి ఒక పళ్లెంలో 'సోంపల్లి వెళ్లు' అని ఆజ్ఞాపిస్తున్న అత్తయ్య ఒక పళ్లెంలో వేళ్లాడేరు. అంతలోనే అనంత్‌లో సైతాన్ కూడా త్రాసు ప్రవేశం చేశాడు. 'సోంపల్లి వెళ్లు. సుమనోహరి ప్రేమ కొల్లగొట్టు. రాంపండుపై కక్ష సాధించు' అని అటు మొగ్గేట్లు చేశాడు.

దాని ఫలితమే ఊటీ టిక్కెట్లు కాన్సిల్ చేయమని అచలపతికి (అతని చూపుల్ని లెక్క చేయకుండా) ఆర్డరేసి శనివారం పొద్దున్న కల్లా సోంపల్లిలో అనంత్ తేలడం, సుమనోహరి ఎక్కడుందని వాకబు చేయబోవడం. మధ్యాహ్నాని కల్లా అనంత్ అతి హుషారుగా ఉన్నాడు.

"అచలపతీ, ఒక తమాషా విన్నావా? సుమనోహరి ఎవరో కాదు తెలుసా! నా చిన్నప్పటి క్లాస్‌మేట్ సుబ్బలక్ష్మి. కవిత్వం రాయడానికి మారు పేరు పెట్టుకుంది".

"మంచిదిసర్" అన్నాడు అచలపతి ముభావంగా.

"అచలపతీ, నువ్వు ముఖం మాడ్చుకున్నట్లు మొహం చూడకుండానే తెలుస్తోంది. ఎలాగో తెలుసా? మాడు కంపు కొడుతుంది. ఛీర్ అప్ మై బోయ్. నేను సుమనోహరిని పెళ్లి చేసుకోబోతున్నాను".

"నిజంగానా సర్"

"చూడు అచలపతీ ఇంత గొప్ప న్యూస్ నువ్వింత నిస్సారంగా రిసీవ్ చేసుకోవడం ఏమీ బాగాలేదు. సుబ్బలక్ష్మి నీకు తెలియని వ్యక్తి కూడా కాదు".

"తెలుసుకాబట్టే ఆమె మీ స్థాయికి సరిపోతుందాన్న అనుమానం సర్".

"నీ భయం నాకర్థమయింది. 'ఏకాంతం' వంటి గంభీర కవితలు రాసే అమ్మాయి నా 'కప్ ఆఫ్ టీ' కాదని నీ భయం కదా! కానీ సుబ్బలక్ష్మి... అదే సుమనోహరి భలే సరదామనిషి తెలుసా. ఎంత బ్రెయిన్ అనుకున్నావ్! రాంపండుని ఏడిపించడానికి ఎంత బ్రిలియంట్ ఐడియా చెప్పిందో తెలుసా? ఒరిజినల్ అయిడియా. అది చేస్తే తను నాదానినంది" అనంత్ హుషారుగా చెప్పబోతూండగానే అచలపతి అడ్డుపడ్డాడు.

".... రాంపండుగారు అప్పుడేం చేస్తున్నారు సర్?"

"వాణ్ని వేరే పని మీద పంపించి ఇవన్నీ చెప్పింది. ఇంతకీ వాడి రూమ్ ఎక్కడన్నావ్? కొంపదీసి మన మాటలు వినబడవ్ కదా. వినబడితే జాగ్రత్త పడతాడు.

"ఆయన గది మొదటి అంతస్తులో ఉంది సర్. మాటలు వినబడవ్. మీ అయిడియా అమలు చేయడంలో నేను చేయవలసింది ఏదైనా ఉందా సర్?"

"ఉంది, ఉంది ఒక ఐస్‌బ్లాక్ తెప్పించి, అంటే మరీ పెద్దది కాదు, ఓ దిండులో పట్టేది... తెప్పించి గదిలో ఓ మూల పెట్టు. ధాన్యపు పొట్టులో వేసి పెడితే అర్ధరాత్రి దాకా కరిగిపోకుండా ఉంటుంది".

"అయిసు బ్లాకా?" అని ఆశ్చర్యంగా అడుగుతున్న అచలపతిని పట్టించుకోకుండా అనంత్ లంచ్‌కి వెళ్లి పోయాడు. అక్కడ పాండురంగం గారు తగిలేరు. "ఏంవోయ్ బాగున్నావా?" అన్న పలకరింపులోనే "ఇప్పటికైనా బాగుపడ్డావా?" అన్న పరామర్శ వినబడింది. దాన్ని పట్టించుకోకుండా అనంత్ చాలా మర్యాదగా మసలుకుంటూ పనిలో పనిగా మాంకాళి అత్తయ్యను కూడా చాలా మెచ్చుకున్నాడు. దెబ్బకి వర్ధనమ్మగారు, పాండురంగంగారు ఇద్దరూ సంతోషించారు.

రాత్రి పన్నెండు దాటాకనే అనంత్ తన ప్లాను (అంటే సుమనోహరి ప్లాను) అమలులో పెట్టాడు.

తనకు వేసిన పక్క మీదనుండి దిండు తీసుకున్నాడు. గలేబు తీసేసి దాంట్లో ఐసుబ్లాకు దిమ్మ దూర్చాడు. అది చంకన పెట్టుకుని మొదటి అంతస్తులో ఉన్న రాంపండు గదికి వెళ్ళాడు. కిటికీలోంచి తలుపు గడియ జాగ్రత్తగా లాగి (కాలేజీ హాస్టల్లో ఉండగా ఇవన్నీ సీనియర్స్ ఓర్పుగా నేర్పిన విద్యలే!) మంచం మీద పడుక్కుని ఉన్న రాంపండు దిండు పక్కనే ఈ దిండు పెట్టేసి వెనక్కి మరలాడు.

ఇంకొక్క నిమిషంలో అనంత్ వరండాలోకి వచ్చేసే వాడే కానీ అంతలోనే ధామ్మని చప్పుడయింది. చల్లగా జారుకోవడానికి అనువుగా వుంటుందని, తెరిచిపెట్టిన తలుపు జోరుగా గాలి రావడంతో పెద్ద చప్పుడుతో మూసుకుపోయింది.

"ఎవరక్కడ?" అరిచింది మంచం మీద లేచి కూచున్న ఆకారం.

అనంత్‌కి రెండు విషయాలు స్పష్ట మయ్యాయి. అప్పటిదాకా గుర్రుకొడుతున్న శాస్త్రీని కూడా నిద్రలేప గలిగినంత గట్టిగా తలుపు మూసుకుంది. రెండు - ఈ శాస్త్రీ వేరెవరైనా కావచ్చు కానీ రాంపండు కాదు. రాంపండు వాయిస్ జేసుదాసు పాట పాడబోయి ఫెయిలయ్యే అమెచ్యూర్ గొంతులో పలికే కీచుగొంతులాటిది. ఏకాదశి ఉపవాసం తర్వాత బ్రేక్ ఫాస్ట్ తెమ్మని అరిచే పులిలాటిది ఈ గొంతు.

అనంత్‌ది వట్టి మట్టి బుర్ర అని మాంకాళి అత్తయ్య సర్టిఫికెట్టు ఇవ్వడానికి రెడీయే కాని కొన్ని సందర్భాల్లో అతనిది చురుకైన బుర్రే. రాంపండు గదిలో పులి ఎందుకొచ్చింది అనే మీమాంస పెట్టుకోకుండా ఆ గదిలోంచి బయట పడడానికి తలుపు తీసి జోరుగా బయటకు వచ్చేసాడు. కొన్ని సెకన్లలో బంగళా చుట్టూ ఆవరించిన అమావాస్య చీకటిలో కలిసి పోయే వాడే కానీ తలుపులో అతని లుంగీ ఇర్కుకుపోవడం వల్ల గదిలోంచి బయటకు వచ్చిన పులి పాండురంగం వేషంలో అతని భుజాల మీద చేయి వేయడం జరిగింది.

"నువ్వా?" అని గాండ్రించాడు పాండురంగం.

"నేను నేనుగాక నువ్వెలా అవుతావ్?" అందామనుకుని ఊరుకున్నాడు అనంత్.

అంతలోనే పాండురంగం కళ్ళల్లో జాలి ప్రవేశించింది. "ఇవేళ అమావాస్య కదూ" అన్నాడు. "పద లోపలికి వెళదాం" అంటూనే పక్క మీద తన పక్కనే కూచోబెట్టుకోబోయి కెవ్వున కేక పెడుతూ లేచాడు.

"ఇదేమిటి పక్క తడిగా ఉంది?"

పైకి చూశాడు. కప్పు లీక్ కావటం లేదు. బయట వర్షం లేదు. ఆయనకేం అర్థం కాలేదు. ముందు అనంత్‌ను పంపించి తర్వాత ఆ విషయం కనిపెడదామనుకున్నాడు.

"ఇంత అర్ధరాత్రి నా గదికే వద్దామని నీకెందుకు అనిపించింది నాయనా?" అడిగాడు శాంతంగా.

"మిమ్మల్ని రాంపండు అనుకున్నానండి" అన్నాడు అనంత్ వణుకుతూ.

"మరి రాంపండును ఎవరనుకున్నావ్?"

"అబ్బే అలాక్కాదు. ఈ రూమ్‌లో రాంపండు ఉన్నాడనుకున్నానండి".

"అలా, ఎలా అనుకొన్నావ్? రాంపండూ, నేను రూములు మార్చుకున్నామని మీ అచలపతికి చెప్పానే! మీ ఇద్దరూ ఫ్రెండ్స్ కాబట్టి నువ్వు రాత్రిపూట కబుర్లు చెప్పడానికి వచ్చి తలుపు కొట్టి నిద్ర డిస్టర్బ్ చేస్తావేమోనని ముందు జాగ్రత్తగా చెప్పి వుంచాను. మరీ ఇలా అర్ధరాత్రి వస్తావని..."

అచలపతికి తెలుసా? తెలిసినా చెప్పలేదా? ఊటీ ప్రయాణం మాన్పించిన మాత్రాన ఇంత కత్తికడతాడా?

అనంత్‌కి ఒళ్ళు మండిపోయింది.

"....నీకు వైద్యం చేయించమని మీ అత్తయ్యకు చెప్పినా వినటం లేదు. పైగా... అవునూ.... అలా చేతులు దులుపుకునే అలవాటు నీకు ఎప్పణ్నించి... అదేమిటి... ధాన్యపు పొట్టు రాలుతోంది? చిన్న పిల్లలు మట్టిబెడ్డలు తిన్నట్లు నీకు ధాన్యం పొట్టు తినే అలవాటుందా?"

ఇసుగడ్డ కంటిన ధాన్యపు పొట్టు చేతికంటుకోవడం వల్ల వచ్చింది చిక్కు. అంతలోనే పాండు రంగం గారి చూపు నేలమీద, పక్కమీద పడిన ధాన్యపు పొట్టుమీద పడింది. నీళ్లు ఓడుస్తున్న దిండు మీద పడింది. రెండూ, రెండూ కలిపాడు. నాలుగు వచ్చినట్లు తెలుసుకుని తల పంకించాడు.

"సరే పొద్దున్న తీరుబడిగా మాట్లాడుకుందాం. అందాకా నువ్విక్కడే ఈ పక్కమీదే పడుక్కో. నీ రూమ్ రెండో అంతస్తులో కదా. నేను అక్కడికి వెళ్లి పడుక్కుంటాను" అని అనంత్ మారు మాట్లాడడానికి అవకాశం ఇవ్వకుండా వెళ్లిపోయాడు.

ఆ రాత్రి తడి పక్కమీద అనంత్ పడిన బాధ భగవంతుడికే తెలుసు. బహుశా అచలపతికి కూడా! అందుకే పొద్దునే వచ్చి మంచంకోడుకి తల ఆన్చి కూచుని నిద్రపోతున్న యజమానికి నిద్రలేపి కాఫీ ఇచ్చాడు.

"గుడ్‌మార్నింగ్ సర్".

"మార్నింగ్ గుడ్డేమో కానీ, నైట్ మాత్రం వెరీ బాడ్ అచలపతీ" అన్నాడు అనంత్.

కాఫీ చప్పరించగానే ప్రాణం లేచి వచ్చింది. జ్ఞాపకశక్తి తిరిగి వచ్చింది.

"అవును అచలపతీ. పాండురంగంగారు తను రూము మార్చుకున్న విషయం నీకు చెప్పారా? లేదా?" కటువుగా ప్రశ్నించాడు.

"చెప్పారు సర్. అది మీకు నేను చెప్పకపోవడానికి ఓ కారణం ఉంది." అచలపతి చెప్పబోయేడు.

".... కారణం ఏదైనా రాత్రి నేను పడ్డ అవస్థ నీకు తెలిసి వుంటే...."

"అది ఎలాంటి అవస్థయినా శాండోషాలిని గారిని పెళ్ళి చేసుకొనడం కంటె పెద్ద అవస్థ కాదు కదా సర్"...

"మధ్యలో ఈ తిరకాసేమిటి?"

"మీకు తట్టలేదాసర్? మీ మాంకాళి అత్తయ్యగారు మిమ్మల్ని ఇక్కడికి పంపడంలో ఉద్దేశ్యం అదే. గతంలో ఉష అత్తయ్య గారు చెప్పగా మీరు రామారం వెళ్లి షాలినిని పెళ్లాడకుండానే వచ్చేశారు. ఈసారి ఆ అమ్మాయి తండ్రినీ, మిమ్మల్ని ఓ చోటకు రప్పించి మనసుమార్చి ఆయన శాండోషాలినిని మీకు ఆఫర్ చేసేట్లా చేయాలని మాంకాళి అత్తయ్యగారి ప్లాను" అచలపతి విశదీకరించాడు.

అనంత్ గడగడ వణికాడు. మరిన్ని గుక్కలు కాఫీ తాగేడు. కాఫీ తాగడంతో బుర్ర మళ్లీ పని చేసింది. "అంటే ఈ సంఘటన వల్ల నేను పిచ్చివాణ్ని అనుకొని పాండురంగంగారు నన్ను దూరంగా పెట్టేస్తాడంటావ్ అంతేనా? కానీ అచలపతీ నీవో విషయం మర్చిపోతున్నావ్. నా రియల్ టార్గెట్ రాంపండు అని ఇవాళ పొద్దున్నకి ఆయనకి తెలిసి పోతుంది. ఇద్దరు యువకుల మధ్య ఇదో చిలిపి సంఘటనగా కొట్టేసి నన్ను 'రాముడు మంచి బాలుడు' అనేసుకుంటాడు."

"రెండో సంఘటన జరక్కుండా ఉంటే ఆయన అలాగే అనుకునేవారేమో సర్".

"రెండవ సంఘటనా?"

"అవును సర్. ఆయనా రూమ్‌కి వెళ్లిన ఇంకో గంటకి ఓ ఆకారం ప్రవేశించి ఆయన దిండు పక్కనే మరో ఐసుదిండు పెట్టి వెళ్ళి పోవడంతో మీరు నిజంగా అదో టైపు అన్న అభిప్రాయం బలపడిపోయిందాయనకు".

"మైగాడ్! మళ్లీనా? అచలపతీ. నాకు నిద్రలో నడిచే అలవాటు ఉందంటావా?"

"లేదు సర్. అలా పెట్టింది రాంపండు గారు. ఆ రూమ్‌లో ఉన్నది మీరనుకుని ఐసుదిండు పెట్టారు. పొద్దునే కనబడి "ఎలా వున్నాడు మీ బాస్! తడిసిన పక్కలో నిద్ర పట్టిందా?" అని అడగడంతో నాకీ సంగతి తెలిసింది".

"అవునా? వాడికీ ఇదే అయిడియా రావడం కాకతాళీయంగా లేదూ? గ్రేట్ బ్రెయిన్స్ థింక్ ఎలైక్ అంటారు ఇదే కాబోలు" అనంత్ ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

"సర్, మాటకు అడ్డువస్తున్నాను. దీనిలో మీ బ్రెయిన్ ఏమీ లేదు. ఇది సుమనోహరి గారి ఐడియా. రాంపండు గదిలో ఐసుదిండు పెట్టమని మీకు చెప్పినట్టే మీ గదిలో ఐసు దిండు పెట్టమని ఆయనకు చెప్పారట. ఇద్దరినీ ఒకరి మీద ఒకరిని ఉసికొలిపి...."

అనంత్ మొహం అదోలా అయింది. "ఇక చాలు అచలపతీ. నా హృదయం గాయపడింది. ప్రేమ చచ్చిపోయింది. ఇక్కడ్నించి బయట పడదాం"

"బయటపడితే మీకు దేహశుద్ధి చేద్దామని పాండురంగంగారు కాచుకుని కూచున్నారు సర్".

"మరి ఏం చేద్దాం?"

"మీరు పొలాల వెంబడి పరిగెట్టి రైలు స్టేషన్ చేరండి. మీ బట్టలవీ పట్టుకుని నేను అక్కడికే వచ్చేస్తాను".

"అచలపతీ మర్చిపోతున్నావ్. మన ఊరు వెళితే మాంకాళి అత్తయ్య ఫోన్ చేసి మళ్ళీ వెళ్లమంటుంది"

"పోనీ ముందు అనుకున్నట్టు ఊటీ వెళ్ళిపోతే?"

"అచలపతీ రానురాను నీకు మతిపోతోంది. ఊటీ టిక్కెట్లు కాన్సిల్ చేశాంగా".

"సర్, నా వల్ల చిన్నపొరపాటు జరిగింది. టిక్కెట్లు కాన్సిల్ చేయలేదు. అదృష్టవశాత్తూ అవి నా దగ్గరే... ఇక్కడే ఉన్నాయి. మీరు సరేనంటే..."

అనంత్ గాఢంగా నిట్టూర్చాడు. మొత్తానికి అచలపతి తన పంతం నెగ్గించుకున్నాడు.
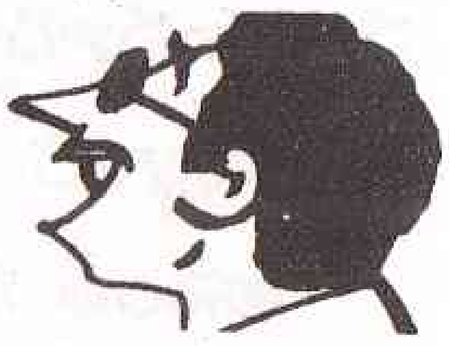
"రైట్ అలానే కానీయ్" అన్నాడు ఓ వెర్రి నవ్వు నవ్వి.